

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-4 У.11337/15
Дана: 06.08.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Драгана Јовановића, председника већа, Томислава Медведа и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Изборне листе „Српска напредна странка – Томислав Николић“, коју заступа овлашћени представник листе, А.А. из ..., ..., ради поништаја решења тужене Скупштине Општине Бојник, 02 број 06-4/15 од 15.06.2015. године, у правној ствари разрешења в.д. директора Туристичке организације Општине Бојник, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Управни суд **СЕ ОГЛАШАВА СТВАРНО НЕНАДЛЕЖНИМ** за решавање ове правне ствари и **ПРЕДМЕТ УСТУПА ВИШЕМ СУДУ У ЛЕСКОВЦУ** као стварно и месно надлежном суду.

Образложење

Тужбом, поднетом дана 17.06.2015. године, коју је, по налогу Суда Уж.42/15 од 24.06.2015. године, уредио поднеском достављеним Суду дана 29.06.2015. године, тужилац оспорава законитост решења Скупштине Општине Бојник, 02 број 06-4/15 од 15.06.2015. године, којом се Б.Б. из ... разрешава функције вршиоца дужности директора Туристичке организације Општине Бојник, због неусвајања извештаја о раду од стране Скупштине Општине Бојник. Тужбом наводи да је тужена Скупштина Општине Бојник оспорено решење донела на хитној седници одржаној дана 15.06.2015. године, у нелегитимном саставу, будући да је одржана без потребног броја одборника.

Предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито.

У поступку претходног испитивања тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, у складу са одредбама члана 15. став 1., члана 17. став 1. и члана 40. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), које се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/2009), Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Одредбом члана 29. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008...40/15), прописано је да Управни суд суди у управним споровима и врши друге послове одређене законом.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о туризму („Службени гласник РС“ број 36/09...93/12), прописано је да туристичке организације из члана 29. овог Закона, послују у складу са прописима којима се уређују јавне службе. Одредбом члана 39. став 1. истог Закона, прописано је да се за територију јединице локалне самоуправе може основати туристичка организација или обављање тих послова поверити другом правном лицу.

Одредбом члана 1. Закона о јавним службама („Службени гласник РС“, број 42/91...83/14), прописано је да се јавном службом, у смислу овог закона, сматрају установе, предузећа и други облици организовања утврђени законом, који обављају делатности односно послове којима се обезбеђује остваривање права грађана односно задовољавање потреба грађана и организација, као и остваривање другог законом утврђеног интереса у одређеним областима.

Одредбом члана 18. став 1. истог Закона, прописано је да директора установе именује и разрешава оснивач.

Одредбом члана 32. тачка 8. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07 и 83/14), прописано да Скупштина општине у складу са законом оснива службе, јавна предузећа, установе и организације, утврђене статутом општине и врши надзор над њиховим радом. Тачком 9. истог члана, прописано је да скупштина општине, у складу са законом именује и разрешава управни и надзорни одбор, именује и разрешава директоре јавних предузећа, установа, организација и служби, чији је оснивач и даје сагласност на њихове статуте, у складу са законом.

Одредбом члана 24. тачка 9. Статута Општине Бојник („Службени гласник града Лесковца“, број 11/2008), прописано је да Скупштина општине, у складу са законом, именује и разрешава управни и надзорни одбор, именује и разрешава директоре јавних предузећа, установа, организација и служби, чији је оснивач и даје сагласност на њихове статуте, у складу са законом.

Одредбом члана 3. Закона о управним споровима, прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1.), да у управном спору суд

одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2.), да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3.) и да се одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују и на друге акте против којих се може водити управни спор (став 4).

Одредбом члана 4. истог Закона, прописано је да је управни акт, у смислу овог закона, појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари. Управна ствар је, према одредби члана 5. истог Закона, неспорна ситуација од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произилази потреба да се будуће понашање странке ауторитативно правно одреди.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ...40/2015), прописано је да виши суд у првом степену, између осталог, суди у споровима избора и разрешења органа правних лица, ако није надлежан други суд.

На основу цитираних законских прописа, Управни суд је нашао да је тужена Скупштина Општине Бојник, донела оспорено решење у вршењу својих оснивачких права која има над овом установом, што значи да се ради о акту пословања, а не о управном акту донетом у управној ствари у смислу члана 5. Закона о управним споровима. Тужени орган овде иступа као оснивач, а не као орган власти (не врши јавна овлашћења) и због тога оспорени акт није управни акт против кога се може водити управни спор, јер му недостаје елемент ауторитативности – да његов доносилац према лицу које именује, односно разрешава, иступа у вршењу власти, односно вршењу јавних овлашћења. Акти донети у вршењу оснивачких права су акти пословања јер немају карактер управне ствари из члана 5. Закона о управним споровима, с обзиром да им недостаје елемент ауторитативности. С тога, по оцени Управног суда, разрешење директора установе, чији је оснивач скупштина општине, не представља одлучивање у управној ствари.

На основу наведених прописа, произлази да је за решавање ове правне ствари, стварно надлежан виши суд, док месна надлежност Вишег суда у Лесковцу произлази из одредбе члана 40. став 1. Закона о парничном поступку, којом је прописано да је за суђење у споровима против Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне саоправе и њихових органа, опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази седиште њене скупштине, а у вези са одредбом члана 4. став 1. тачка 10. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/2013), којом је прописано да је Виши суд у Лесковцу месно надлежан за подручје Основног суда у Лебану и Основног суда у Лесковцу.

Због наведеног, Управни суд се огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари и предмет уступио Вишем суду у Лесковцу, као

стварно и месно надлежном суду, на основу одредбе члана 15. став 1., члана 17. став 1., и члана 40. став 1. Закона о парничном поступку и на основу одредбе члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова, одлучујући као у диспозитиву.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.08.2015. године, II-4 У.11337/15

Записничар
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија
Драган Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БС/РР